

1. Bevrijding! Wat een wonder!

Vond u het niet geweldig, en jij? Wat er deze week gebeurd is? Ingrid Betancourt, die mevrouw in Colombia, had 6,5 jaar gevangen gezeten. Zes-en-een-half jaar, moet je indenken! Hoe oud was jij, 6,5 jaar geleden? Drie van die 6,5 jaar was ze ook nog vastgebonden. En deze week, afgelopen woensdag, is ze bevrijd! Eindelijk zag ze haar twee kinderen weer:

Mélanie en Lorenzo, en haar man en haar moeder.
En wat was het eerste wat ze zei: 'Ik dank God, en ik dank het Colombiaanse leger, dat me heeft bevrijd.'
Overal werd feest gevierd, over de hele wereld.

En wat hebben we gelezen, vanmorgen? We hebben gelezen over mensen, die ook bevrijd worden, bevrijd uit de slavernij in Egypte. Dat is het volk Israël. Hoe lang hebben zij daar vast gezeten? Nou, geen 6,5 jaar! Het is al langer dan 80 jaar zo verschrikkelijk, want toen Mozes werd geboren was het al vreselijk, en nu is hij al 80 jaar. De Israëlieten moeten keihard werken voor de Egyptenaren, en als ze niet hard genoeg werken, dan krijgen ze met de zweep, of ze worden doodgeslagen. Zo gaat dat al tientallen jaren.

Maar de laatste tijd is er héél veel gebeurd. Mozes is naar de farao gegaan, de koning van Egypte, en hij heeft het gezegd: 'God zegt: Laat Mijn volk vrij! Laat ze wegtrekken!' Maar denk je dat de farao luistert? Nee hoor! Hij dént er niet aan om het volk Israël vrij te laten! En dan stuurt God plagen, de ene na de andere plaag. Water verandert in bloed, en er komen overal kikkers, en dan weer overal muggen, en dan steekvliegen, en zo gaat het maar door. Negen plagen zijn er al geweest. En elke keer als Mozes bij de farao komt, dan zegt die farao: 'Bid God dat het ophoudt, ik zal jullie vrijlaten!' Maar als dan de plaag weer voorbij is, dan mogen ze toch níét weg. Is het niet afschuwelijk? Het lijkt wel helemaal hopeloos... Sommige mensen geven de moed al op. 'We zullen nooit vrijkomen', zeggen ze. Zoals Ingrid Betancourt soms ook de moed opgaf, toen ze gevangen zat, jaar in, jaar uit...

2. Gods bevrijding, die moet je blijven vieren!

Maar dan komt Mozes opnieuw bij de Israëlieten. En hij zegt: 'Mensen, morgen! Morgen komt de dag van de bevrijding! Morgen zal de farao ons eindelijk toestemming geven om te vertrekken uit Egypte. Want er zal vannacht iets heel ergs gebeuren. De tiende plaag in Egypte zal de ergste plaag zijn: vannacht zal in elk gezin in Egypte het oudste kind sterven. Dat zal zo verschrikkelijk zijn, dat de farao morgen tegen ons zal zeggen: "Ga maar weg! Alsjeblieft! Ga maar snel weg, want dit is té erg!" Morgen, mensen, morgen is de bevrijding!'

En die bevrijding, die moeten ze nu al gaan vieren. Met een bijzondere maaltijd. Ze moeten brood eten, wat snel gebakken is, zonder dat het deeg kon rijzen. Want ja, er is

toch geen tijd meer om deeg te laten rijzen? De bevrijding komt al héél snel! En ze moeten bittere kruiden eten, want die slavernij in Egypte, dat was een bittere tijd, dat was vreselijk! En ze moeten ook een lam slachten, een Paaslam. Het bloed van dat Paaslam moeten ze strijken aan de deurposten. 'Ja,' zegt Mozes, dat moeten jullie doen. Want als dan de engel voorbijkomt, die al die kinderen in Egypte doodt, dan zal hij jullie deur voorbijgaan. Als er bloed aan de deurposten zit, dan ben je veilig!'

En nu zegt Mozes er nog iets bij! Hij zegt tegen de Israëlieten: 'Deze bevrijding uit Egypte, die mogen jullie nooit meer vergeten! Nooit! Elk jaar moeten jullie zo'n maaltijd houden, en als de kinderen dan vragen: "Waarom doet u dat?", dan moeten de ouders dat vertellen aan hun kinderen: wat er gebeurd is, hoe God ons bevrijd heeft, na ál die jaren van verdriet! We moeten dat altijd blijven vieren, elk jaar!'

En weet je wat zo mooi is? Dat gebeurt nog steeds, elk jaar vieren de Joden, in Israël en ook hier in Nederland, nog steeds datzelfde feest: Pesach, het Joodse Paasfeest. En als die maaltijd dan gevierd wordt, dan moet het jongste kind altijd dezelfde vraag stellen: 'Waarom is deze avond anders dan alle andere avonden?' Nou, en dan gaan de ouders vertellen, over God, die het volk Israël bevrijd heeft uit Egypte. Want niemand mag dat vergeten! Dat God zó goed is, en zó machtig! Elke keer moet dat dóórvverteld worden! Ouders moeten het vertellen aan hun kinderen, en kinderen moeten er maar veel naar vragen: 'Papa, of mama, wilt u het me eens uitleggen? Waarom vieren we eigenlijk Pasen? Of Kerst? Of Hemelvaartsdag?'

3. De éne generatie geeft het door aan de andere

Geef het door! Laat de één het maar vertellen aan de ander, en de ander wéér aan een ander. Laat het maar verder gaan: een moeder vertelt het door aan haar zoon, en die weer aan zijn dochter, en die weer aan haar zoon. Het is net een ketting, met schakels aan elkaar. Kijk, hier hangt een slinger. En die slinger is ook net een ketting, met schakels. Als alle schakels hun werk goed doen, dan blijft de slinger mooi hangen. Maar wat gebeurt er als er één schakel niet werkt? Als er één schakel kapot is? Dan gaat de hele slinger raar hangen! Elke schakel moet dus goed werken!

En zo zegt God ook: 'Vertel het door! Wie Ik ben! Want als jij het niet doorgeeft aan jongeren en aan kinderen, dan weten ze toch niet wie Ik ben? Hoe kunnen ze Mij dan leren kennen?'

Leo Tolstoj, dat was een schrijver in Rusland, die had een tante. En toen Leo nog klein was, vertelde die tante hem een keer het verhaal over Jezus, die aan het kruis werd gehangen. Leo vond het zó erg, wat ze met Jezus deden! Hij riep uit: 'O wat erg! Waarom hebben ze Hem zoveel pijn gedaan?' Zijn tante zei: 'Omdat ze slecht waren.'
'Maar was Hij dan geen God?' vroeg Leo. En wat zei zijn tante toen? Ze legde niet uit, dat Jezus inderdaad God was, en dat Hij stierf voor onze zonden. Nee, wat zei ze? 'Kom, Leo, ophouden nu, het is negen uur, ik ga thee drinken.'
Leo Tolstoj heeft dat altijd onthouden, hij vond dat zó erg! Op dat moment was er een schakel kapot...

4. 'Nu daagt het in het oosten'

Het kan ook anders! Wim ter Horst heeft een boekje geschreven, dat heet: 'Wijs me de weg', over hoe je jongeren kunt helpen om God te leren kennen. In dat boekje vertelt hij over een gezin, dat zit te eten aan tafel. Het is in december. En ze krijgen het opeens over een lied, een Adventslied. 'Nu daagt het in het oosten'. Misschien ken jij dat ook wel, dat lied. 'Nu daagt het in het oosten, het licht schijnt overal, Hij komt de volken trootsen, die eeuwig heersen zal.' En als ze daarover praten, zegt één van de kinderen: 'Wat betekent dat eigenlijk, "Nu dáágt het in het oosten..."?'

En wat doet dan de vader van het gezin? Hij zegt: 'Ik zal het je laten zien!' En op zaterdagmorgen, héél vroeg, om een uur of zes, het is nog pikdonker buiten, maakt hij zijn kinderen wakker, ze eten wat en ze drinken wat, en ze stappen in de auto. Ze rijden naar een stil landweggetje, ergens tussen de weilanden, en dan zegt die vader: 'Nu zullen jullie zien wat dat betekent, dat het gaat dagen in het oosten. Heel langzaam wordt het daar licht.' En terwijl ze daar staan te blauwbekken, op dat landweggetje, en stampen om een beetje warm te blijven, zien ze hoe het licht wordt, en hoe daarna de zon opgaat.

'Zó is Jezus!' zegt die vader. 'Deze wereld was eigenlijk ook donker, zonder God. Maar Hij is gekomen om ons licht te geven, en warmte!' Nou, die kinderen zijn dat nooit meer vergeten!

Misschien heeft u zelf kinderen, of kleinkinderen. Geeft u het door, wie God is? Vertelt u over Hem? Het is zó belangrijk! Misschien heeft u zelf geen kinderen. Maar u zit wel in een gemeente vol kinderen en jongeren. Geeft u het door, aan de volgende generatie? Straks onder de koffie. Of als we samen activiteiten hebben, als gemeente? 20 september, staat dat al in uw agenda? Opening winterwerk, dat is een prachtige dag, met een maaltijd en allerlei activiteiten.

En jij, stel je vragen maar! Vraag je ouder, of de juf of de meester op school maar de oren van hun hoofd! Stel je vragen maar bij de kindernevendienst, of op de catechese! Net als die kinderen aan tafel: 'Waarom is deze avond anders dan alle andere avonden?' 'Wat betekent dat, nu daagt het in het oosten?'

Ik heb iets gemaakt, dat ons allemaal kan helpen om aan elkaar door te geven wie God voor ons is: ouderen aan jongeren, maar ook omgekeerd: jongeren kunnen ook aan ouderen vertellen wie God voor hen is. Het is een soort boekje. Heeft iedereen het gekregen? Ik hoop dat iedereen het invult, u en jij! En dat jullie van elkaar horen, wat je hebt ingevuld.

Misschien kunnen nu al een paar mensen vertellen wat ze gaan invullen.

5. Het wonder van de Westerschelde

Tot slot wil ik zelf ook nog iets vertellen. Een verhaal over mijn vader, dat hij weer aan mij heeft verteld. Een verhaal over mijn vader en God. Ik heb hem gisteren nog even gebeld om te vragen of ik het mocht vertellen, en het mocht van hem.

Het gebeurde op 4 maart 1968. Mijn vader is schipper geweest, en hij voer met zijn schip midden in de nacht op de Westerschelde. Nou, op die Westerschelde varen ook zeeschepen. Het is daar soms best gevaarlijk. En wat denk je? Opeens: een grote klap, het schip zat ergens tegenaan! Wat was er gebeurd? Er was een zeeschip gezonken, een zeeschip uit Brazilië. Dat was al eerder gebeurd, de mensen waren van dat schip afgehaald, en dat schip had op een zandbank gelegen. Maar het was van die zandbank afgegleden, midden in de vaargeul, waar de schepen varen! En in de zijkant van het schip van mijn vader had het een gat gemaakt, een enorm groot gat, zeven meter lang en een halve meter hoog. Het water stroomde naar binnen! En het schip begon te zinken! Als het schip zou zinken, dan zou mijn vader zéker verdrinken, met de matroos die ook aan boord was, want er stond een heel sterke stroming. Mijn vader riep gelijk om hulp, met de marifoon, dat is een soort telefoon. Maar ja, het was nacht, voordat er dan een schip komt om je te helpen... Dus hij rende naar beneden, naar de roef, waar je woont, en snel, snel probeerde hij alles bij elkaar te graaien wat belangrijk was om te redden. En terwijl hij door de roef rende, zag hij opeens het bordje, wat daar altijd al hing, met een Bijbeltekst: 'Wees in geen ding bezorgd' (Filippenzen 4: 6). En toen hij dat bordje zag, toen gebeurde er iets heel bijzonders: hij zag dat bordje, en opeens kwam er een heel diepe rust over hem heen, en opeens wist hij heel zeker: 'We gaan niet zinken. Het komt goed!' Hij stopte met rennen, en hij ging naar buiten om te kijken wat er gebeurde.

En inderdaad: er was een wonder gebeurd. Het schip, dat was geknikt, zoals je een stuk hout kunt knikken. Het was niet gescheurd, het was niet gebroken, maar geknikt. En de plaats van de knik was omhoog gekomen, en dat was precies de plaats waar het gat zat. Er stroomde dus geen water meer naar binnen. Mijn vader kon het water uit het ruim wegpompen, het schip zonk niet, en het kon naar een haven om daar gerepareerd te worden.

6. Geef het door: de HERE is een machtig God!

Het wonder op de Westerschelde. Mijn vader maakte het mee, en hij heeft het ons doorgegeven. Hij heeft God gedankt, intens gedankt, zoals Ingrid Betancourt dat ook deed deze week. De HERE is een machtig God! Geeft u het door, wie Hij is? En jij? Vertel jij het ook weer door aan anderen? En stel je je vragen? Doe het maar! Vraag maar veel, en ontdek wie de HERE is, ook voor jou! Want niets is zo goed als een leven heel dicht bij God! Amen.